

Dr Robert A. Peterson, Dzieło Zbawcze Chrystusa, Sesja 18, 6 obrazów dzieła Chrystusa, Część 4, Ofiarowany i Arcykapłan

© 2024 Robert Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert Peterson w swoim nauczaniu o zbawczym dziele Chrystusa. To jest sesja 18, Obrazy dzieła Chrystusa, Część 4, Ofiarowany i Arcykapłan.

Módlmy się. Ojcze, dziękujemy Ci za Twoje święte słowo, za Twojego świętego ducha i za to, że dzięki Twojej łasce jesteśmy Twoim świętym ludem. To jest prawdą tylko dlatego, że Twój święty syn stał się jednym z nas, umiłował nas, umarł w naszym miejscu i zmartwychwstał, aby nas zbawić na zawsze. Składamy Ci podziękowania i chwałę. Prosimy Cię, abyś działał w naszym życiu dla Twojej chwały i naszego dobra; modlimy się przez Jezusa Chrystusa, pośrednika. Amen.

Szóstym biblijnym tematem, metaforą i obrazem, który wyjaśnia nam, co Jezus uczynił, aby nas zbawić, jest poświęcenie i kapłan, ponieważ jest jednym i drugim.

Teksty: Wyjścia 12:13, Kapłańska 1 do 6 i 16, fragment o Dniu Przebłagania, Izajasza 53:10, Mateusza 26:27 do 29, Jana 1:19 i 36 i 17, 19, Rzymian 3:25 i 8:3, 1 Koryntian 5:7, Chrystus, nasza Pascha, został złożony w ofierze za nas, Hebrajczyków 5, Efezjan 5:2, Hebrajczyków 1:3, 2:17 i 18, 7:23, 27, 9:11 i 28, 10:14 i 18, 1 Piotra 1:2, 18, 19, 1 Piotra 2:21, 24, 1 Jana 1:7, Objawienie 1:5 i 6, rozdział 5, werset 6 i 9, 7:14, 12:11, 13:8, brzmi jak facet od loterii w Missouri. Sfera, ta sfera zbawczego dzieła Chrystusa pochodzi ze starotestamentowego cultus, słowa, którego używamy, aby mówić o całej kapłańskiej i ofiarniczej instytucji i parafernaliach. Obejmuje przybytek, późniejszą świątynię, kapłanów, ołtarze, ofiary i krew, gwałtowną śmierć ofiar.

Tło: Stary Testament obejmuje baranka paschalnego, ofiary lewickie, dzień pojednania i cierpiącego sługę Izajasza. Ciągłe wracamy do tego fragmentu, dlatego wybrałem go jako jeden z dwóch fragmentów, aby zbadać głębię tych nauk w Piśmie Świętym. Definicja: ofiarniczy temat pojednania przedstawia Jezusa jako wypełnienie starotestamentowego systemu ofiarniczego.

Jest zarówno wielkim arcykapłanem, jak i ofiarą nowego przymierza. Składając ofiarę z własnego ciała i krwi, odkupieńczą śmierć, zbawia na zawsze wszystkich, którzy przychodzą do Boga przez niego. Ze względu na swoją śmierć i zmartwychwstanie, ma również trwającą kapłańską posługę wstawienniczą za swój lud.

List do Hebrajczyków 7:23 do 25. Potrzeba, ludzka potrzeba Chrystusa, nasza ofiara to nasza moralna nieczystość i nieczystość przed świętym i sprawiedliwym Bogiem.

Wszyscy jesteśmy skalani i potrzebujemy oczyszczenia i przebaczenia, jak obiecał Jeremiasz w Księdze Jeremiasza 31:34 , obietnicy nowego przymierza.

I porównaj Hebrajczyków 10:17. Inicjator, Chrystus, nasza ofiara przychodzi z własnej woli i według planu Boga. Hebrajczyków 10:5 i następne używają właśnie języka ochotczego ducha ze strony Jezusa.

Dlatego też, Hebrajczyków 10:5, gdy Chrystus przyszedł na świat, powiedział: Ofiar i darów nie chciałeś, aleś mi ciało przysposobił. W całopaleniach i ofiarach za grzech nie miałeś upodobania. Wtedy powiedziałem: Oto przychodzę, abym spełniał wolę twoją, Boże, jak napisano o mnie w zwoju księgi.

Nasz Pan Jezus przychodzi dobrowolnie, by żyć bezgrzesznym życiem jako baranek bez skazy i zmyty (1 Piotra 1:19) i by oddać samego siebie, aby ponieść nasze grzechy, cytuję, w swoim ciele na drzewie (1 Piotra 2:24).

Inicjatywa była całkowicie Ojca i Syna. Syna, który, cytuję, przez wiecznego Ducha ofiarował siebie bez skazy Bogu. Zamknij cytaty.

List do Hebrajczyków 9:14. Pośrednik, Chrystus, nasza ofiara, jest, cytując Jana, barankiem Bożym, który gładzi grzech świata. Jana 1:24.

A nasz wielki arcykapłan, jak jest nazwany w Liście do Hebrajczyków 4:14. Por. 8:1, 9, 11. Pośrednik nowego przymierza.

List do Hebrajczyków 8:6, 9:15, 12:24. Praca. Chrystus był arcykapłanem nowego przymierza, który stał się człowiekiem, List do Hebrajczyków 10:5 i 10, cierpiał, gdy był kuszony, List do Hebrajczyków 2:18, i raz na zawsze, cytuję, ofiarował siebie Bogu. 7:27, 9:14. Jako ofiarę. List do Hebrajczyków 9:26, 10:12. Aby ponieść grzechy wielu. List do Hebrajczyków 9:28.

Dobrowolność. Chrystus ukazał swoją miłość w najwyższym stopniu, gdy wydał siebie za nas, jako wonną ofiarę i dar dla Boga. List do Efezjan 5:2. List do Hebrajczyków 10:5 do 10, którego właśnie przeczytałem fragment, stanowczo naucza o gotowości syna Bożego, aby przyjść na świat, aby wypełnić wolę Bożą, ofiarując swoje ciało raz na zawsze. Zakres.

Co godne uwagi, Chrystus, ofiarowując siebie raz na zawsze, wyrażenie to jest użyte w Hebrajczyków 7:27, 9:12, 10:10, dokonał oczyszczenia za grzechy, Hebrajczyków 1:3, ratując wierzących nowego przymierza, a także odkupując świętych Starego Testamentu od wykroczeń popełnionych pod pierwszym przymierzem. Hebrajczyków 9:15. Jego wyjątkowa ofiara, cytuję, oczyściła rzeczy niebieskie z zanieczyszczenia naszych grzechów.

Rozdział 9:23, 24. I chcę przyjrzeć się temu szczegółowo za chwilę. Warto zauważyć, że jest to pod tematem zastępczym, że Joel Green, który napisał: „czy musimy wyobrażać sobie zadośćuczynienie w karnych terminach zastępczych”, a jego odpowiedź brzmi zasadniczo, mam nadzieję, że nie, i odpowiedział na swój tytuł przecząco, znalazł zastępcze zadośćuczynienie w przedstawieniu ofiary Chrystusa przez Piotra.

Tak czy inaczej, jest w Biblii. Joel Green jest pobożnym i uczonym Nowego Testamentu. Wow.

Widziałem go kiedyś czytającego gazetę w ETS i byłem zdumiony talentem człowieka, talentem człowieka. Wow. Jest zaniepokojony, ponieważ nawet w jego własnych wierzących kręgach metodystycznych, kręgach arminiańskich, zastępowanie karne jest tak powszechne.

A tak w ogóle, to jest w pismach. On sam musi to przyznać. Mówi, że te teksty, które traktują o ofiarach Starego Testamentu, przedstawiają zadośćuczynienie jako odkupienie przez zastąpienie człowieka zwierzęciem.

Kropka, kropka, kropka, kropka. Ponadto w rytuale ofiary włożenie rąk na głowę bestii oznacza znaczenie identyfikacji lub reprezentacji, przy czym grzesznicy utożsamiają się z bestią, a bestia teraz reprezentuje grzeszników w ich grzechu. Zgodnie z tym Jezus, cytuję, poniósł nasze grzechy na drzewo, zacytuję, 1 Piotra 2, werset 14.

To jest zgodne z moimi ustaleniami w wielu innych fragmentach. Wyjścia 12:3, Kapłańska 6, Izajasza 53:10, Rzymian 3:25 i 8:3, Hebrajczyków 2:17, Objawienie 5:9. Ofiara wydaje się oznaczać zastępstwo. Abym nie zapomniał, gdy zrobię mały objazd, zrobię to teraz.

Przeszłe, obecne i przyszłe rezultaty. Kapłańska służba Chrystusa, nasza ofiara, jest dostępna dla wierzących ze Starego Testamentu. Hebrajczyków 9:15, przyjrzymy się temu.

Nowoprzymierzowi święci, Hebrajczyków 1:3, 9:14, itd. I cały lud Boży na wieki. Hebrajczyków 7:23, 25, 9:12 i 28, 10:14. Jego poświęcenie przynosi przebaczenie.

List do Hebrajczyków 10:17-18, odkupienie. Objawienie 5:9, oczyszczenie. List do Hebrajczyków 1:3, 9:14, życie w pobożności i służbie Bogu.

1 Piotra 2:24, Hebrajczyków 9:14. Trwające wstawiennictwo Chrystusa gwarantuje ostateczne zbawienie. Hebrajczyków 7:23 i 25. Przyjrzelśmy się temu, gdy rozważaliśmy czyn Jezusa, jego dzieło wstawiennictwa. Tak więc, dwie rzeczy.

Przejdźmy do Objawienia 5, a następnie do Listu do Hebrajczyków 9, gdzie zobaczymy szereg wspaniałych prawd, których nie widziałem w jednym przypadku tak wyraźnie, a w drugim przypadku nigdy przed Objawieniem 5. Miałem zamiar zwrócić się do tego w Christus Victor, ale pasuje to tutaj pięknie, ponieważ ten fragment przechodzi od Christus Victor do ofiary i ofiarnej substytucji. Jan widzi zwój zapisany historią i jest on zapieczętowany.

Jana 5 :6. I między tronem i czterema istotami żywymi i między starszymi widziałem stojącego baranka, jakby zabitego, z siedmioma rogami, wielką siłą i siedmioma oczami, wielką mądrością, które są siedmioma duchami Boga posłanymi na całą ziemię, jednym ze sposobów, w jaki Objawienie mówi o Duchu Świętym. Poszedł i wziął księgę ze swojej prawej ręki, która siedziała na tronie. A gdy wziął księgę, cztery istoty żywe i 24 starszych upadło przed barankiem, każdy trzymając harfę i złote czasze pełne kadzideł, którymi są modlitwy świętych.

I zaśpiewali nową pieśń, mówiąc: Godzien jesteś wziąć księgę i otworzyć jej pieczęcie. Przepraszam, nie cofnąłem się wystarczająco daleko. Nie zrozumiałem mojego odniesienia do Christus Victor.

Kiedy anioł mówi w wersecie 2, przepraszam. Kiedy anioł mówi w wersecie 2, Kto jest godzien otworzyć księgę i złamać jej pieczęcie? Nikt nie został znaleziony godzien w niebie i na ziemi. Jan zaczyna płakać na głos.

Biedny John. Jakież to było emocjonalne przeżycie, gdy zobaczył te wizje, człowieku. Zaczął płakać na głos, bo nikt nie mógł otworzyć zwoju.

Jeden ze starszych powiedział mi: nie płacz więcej. Lew z pokolenia Judy, korzeń Dawida, zwyciężył, aby mógł otworzyć zwój i jego siedem pieczęci. To jest obraz Christus Victor.

Chrystus jest triumfującym królem, jak powiedziano, który zwyciężył. Przestań płakać. I to jest dobre tłumaczenie tego nakazu, ponieważ on już płakał. Wiemy to.

Present imperative pokazuje zatrzymanie jakiejś czynności. To jest reguła mówiąca, że zawsze tak jest. Ale w takim kontekście jest to dokładnie to, co pokazuje.

Nie płacz więcej. Oto lew z pokolenia Judy, korzeń Dawida, który jest potomkiem Dawida w królewskiej linii, zwyciężył, aby mógł otworzyć zwój i jego siedem pieczęci. Christus Victor zwyciężył.

Potrafi otworzyć zwój księgi historii Boga i tego, co się wydarzy. I gdy się rozwija, nie mówi nam więcej o tym, jak nie widzi już lwa; co widzi? Baranka. Godzien jesteś, o baranku Boży, wziąć zwój w wersecie 9 i otworzyć jego pieczęcie, bo zostałeś zabity.

To słowo z rzeźni. Zostałeś zarżnięty. To krwawe słowo.

A swoją krwią odkupiłeś ludzi dla Boga z każdego plemienia i języka, ludu i narodu, i uczyniłeś ich królestwem i kapłanem dla naszego Boga, i będą królować na ziemi. Jan raduje się, dowiadując się, że Christus Victor zamierza otworzyć zapieczętowaną księgę i objawić ukrytą mądrość Boga dotyczącą przyszłej historii. Ale potem nie widzi już Iwa.

Widzi baranka. A baranek, który został zabity, mówi o Chrystusie, naszej ofierze, którą obecnie studiuujemy. Ale w tym samym czasie ten baranek, w swojej ofierze, wykonuje dzieło odkupienia przez swoją krew, cenę odkupienia, odkupując ludzi dla Boga.

Człowieku, Christus Victor wyjaśnił, że poświęcenie obejmuje odkupienie i zastąpienie. Niesamowite jest, jak te tematy krzyżują się, ucząc nas, co Jezus dla nas uczynił. Godny jest baranek, który został zabity.

On jest czczony, werset 12, z czią Boga. On nie jest zwykłym stworzeniem lub aniołem, jak mówią kultury. Aby otrzymać moc i bogactwo i mądrość i potęgę i cześć i chwałę i błogosławieństwo.

Temu, który siedzi na tronie, werset 13, i Barankowi, Ojciec i Syn są godni wiecznej czci, błogosławieństwa, czci, chwały i potęgi na wieki wieków. Amen. Cztery żywe istoty powiedziały amen, a starsi upadli i oddali pokłon.

Chwała Panu. Powtórzę to jeszcze raz. Christus Victor potrzebuje mocy wyjaśniającej innych obrazów, w tym zastępczego zadośćuczynienia.

Dwie ważne kwestie, można by nawet powiedzieć problemy, dotyczące doktryny odkupienia, to sposób, w jaki święci Starego Testamentu zostali zbawieni. Mówisz, no cóż, poprzez system ofiarniczy. Cóż, tak i nie. Naprawdę zostali przebaczeni, ale ostatecznie nie na podstawie krwi zwierząt.

I tak, zwykłem mówić, że chociaż nie wiem, czy Pismo wyraźnie to mówi, to jest moja metoda teologiczna, zawsze mówisz, że jeśli tak myślisz, jeśli tak jest, to jednak krew Chrystusa jest dla nich również pomocna. Potem dowiedziałem się z Hebrajczyków 9.15, że Biblia tak mówi. Więc to jest jedna rzecz.

Fragment ten uczy nas, że przyjrzymy się temu szczegółowo. Fragment ten uczy, że dzieło Chrystusa jest tak ogromne, fantastyczne, wspaniałe, skuteczne, wstrząsające ziemią, znowu sięgam po przymiotniki, że ratuje świętych ze Starego Testamentu. Inna sprawa, co to w ogóle za sprawa Chrystusa dokonującego zadośćuczynienia za niebo? To szczerze mówiąc brzmi absurdalnie.

I to jest dokładnie to, co powiedziałem, dopóki autor Listu do Hebrajczyków nie zabrał mnie do szkoły, nie posadził i nie nauczył mnie. Zróbmy więc egzegezę, teologiczną egzegezę Listu do Hebrajczyków 9:11-28. I zaprosimy jako naszego partnera do dyskusji Billa Lane'a, Williama Lane'a, teraz z Panem, którego dwa komentarze do Listu do Hebrajczyków pomogły mi jak żadnemu innemu, chociaż pochodzi z innej tradycji teologicznej. To mi się podoba.

Lubię czytać z innych tradycji, ponieważ pokazuje mi to rzeczy, których nie widzę, aby były zamknięte w mojej własnej tradycji. Hebrajczyków 9:11-28. Ale gdy Chrystus się objawił jako arcykapłan dóbr przyszłych, wtedy przez większy i doskonalszy, nie ręką uczyniony, to jest nie z tego stworzenia, wszedł raz na zawsze do miejsca świętego, nie przez krew kozłów i cielców, ale przez własną krew, zapewniając w ten sposób wieczne odkupienie. Hebrajczyków 9:13. Bo jeśli krew kozłów i byków oraz pokropienie skalanych popiołem jałówki uświęcają dla oczyszczenia ciała, o ileż bardziej krew Chrystusa, który przez Ducha wiecznego ofiarował samego siebie bez skazy Bogu, oczyści nasze sumienie z martwych uczynków, abyśmy służyli Bogu żywemu.

Dlatego jest pośrednikiem nowego przymierza, aby powołani otrzymali obiecane dziedzictwo wieczne. Ponieważ nastąpiła śmierć, która ich odkupiła od przestępstw popełnionych pod pierwszym przymierzem. Bo gdzie chodzi o testament, musi być ustanowiona śmierć tego, który go sporządził.

Bo testament wchodzi w życie dopiero po śmierci, bo nie jest ważny, dopóki żyje ten, kto go sporządził. Dlatego też i pierwsze przymierze nie zostało ustanowione bez krwi. Gdy bowiem Mojżesz ogłosił całemu ludowi wszystkie przykazania Prawa, wziął krew cielców i kozłów z wodą, szkarłatną wełną i hizopem i pokropił samą księgę i cały lud, mówiąc: To jest krew przymierza, które Bóg dla was nakazał.

W ten sam sposób pokropił krwią zarówno namiot, jak i wszystkie naczynia używane w czasie nabożeństw. Rzeczywiście, pod prawem, prawie wszystko jest oczyszczane krwią. A bez rozlania krwi nie ma odpuszczenia grzechów.

Dlatego też konieczne było, aby kopie rzeczy niebieskich zostały oczyszczone tymi obrzędami. Ale same rzeczy niebieskie lepszymi ofiarami niż te. Chrystus bowiem wszedł nie do miejsc świętych uczynionych rękami, które są kopiami prawdziwych rzeczy, ale do samego nieba, aby teraz wstawiać się za nami przed obliczem Boga.

Nie po to, by wielokrotnie ofiarować siebie, jak arcykapłan wchodzi do miejsc świętych co roku z krwią, nie swoją własną. Bo wtedy musiałby cierpieć wielokrotnie od założenia świata. Ale tak jak jest, ukazał się raz na zawsze na końcu wieków, aby zgładzić grzech przez ofiarę z siebie samego.

A jak postanowione jest człowiekowi raz umrzeć, a potem sąd. Tak i Chrystus, raz ofiarowany, aby zgładzić grzechy wielu, ukaże się po raz drugi, nie po to, aby rozprawić się z grzechem, ale aby zbawić tych, którzy z utęsknieniem na niego czekają. Utrwalony, mocny fragment o Chrystusie, naszym wielkim arcykapłanie i ofierze.

Księga Hebrajczyków po raz kolejny przeciwstawia Chrystusa arcykapłanowi starego przymierza. W przeciwieństwie do tych, którzy raz w roku wchodzili do namiotu na ziemi w dniu pojednania, cytuję, kiedy Chrystus pojawił się jako arcykapłan dóbr, które przysły, wtedy wszedł przez większy i doskonalszy namiot, nie uczyniony rękami, to jest nie z tego stworzenia, Hebrajczyków 9:11 . Chrystus, nasz arcykapłan, wszedł do samego nieba, do samej obecności Boga.

To znaczy, cytuję, wszedł raz na zawsze do miejsc świętych, werset 12. Chrystus wszedł do prawdziwych miejsc świętych w niebie, których najświętsze miejsce na ziemi było typem. Mojżeszowi powiedziano, jak zobaczymy, aby uczynił wszystko według wzoru.

To nie jest religia stworzona przez człowieka, Mojżeszu. Uważaj, ponieważ poza twoją wiedzą przekazujesz niebiańskie prawdy za pomocą ziemskich środków. O, Bóg naprawdę przebaczył ludziom, którzy wierzyli w stare przymierze.

A jednak te ziemskie symbole były symbolami prawd, których nie mogli w pełni pojąć. List do Hebrajczyków 11 mówi, że Abraham widział nowe niebiosy i nową ziemię niewyraźnie i z daleka. Ten sam cel swojej wiary, ale niewyraźnie i z daleka, widział go.

Ponadto, w przeciwieństwie do arcykapłanów lewickich, Jezus zbliżył się do Boga nie za pomocą krwi kozłów i cielców, ale za pomocą własnej krwi, werset 12. Jego krew, jego ofiarna śmierć, była antytypem, na który wskazywały ofiary Starego Testamentu jako typy. Zadziwiające, że jego samoofiara dokonana na ziemi i przedstawiona w niebie, dokonana na ziemi w jego śmierci, przedstawiona w niebie w jego wniebowstąpieniu, w jego wniebowstąpieniu, sesji i wstawiennictwie razem, zapewniły wieczne odkupienie, werset 12.

Miliony starotestamentowych ofiar, tysiące w poświęceniu świątyni Salomona. Jedna ofiara ratuje na zawsze wszystkich wierzących w Stary Testament i cały lud Boży wszystkich wieków. Mówmy o zjednoczeniu osoby i dzieła Chrystusa. Nikt inny nie mógł tego zrobić. A on to zrobił. I dokonał. Dokonał. To dzieło, wieczne odkupienie. Dlatego będą śpiewać Barankowi.

Będziemy śpiewać Barankowi na zawsze. Po prostu stroimy się tutaj, moi przyjaciele. Tam, idę z moim stanem pośrednim, ekstrapolując mój stan pośredni do stanu końcowego.

Tak, zakładam, że będziemy chwalić Boga w stanie przejściowym, ale nie ma go. Prawdziwa chrześcijańska nadzieja nie jest taka. To zmartwychwstałe, holistyczne istnienie na nowej ziemi, w której, owszem, będziemy śpiewać i robić wiele innych rzeczy. Będziemy mieli mnóstwo czasu, aby to zrobić dzięki łasce Bożej.

Trudno oszacować liczbę ofiar składanych w Starym Testamencie. Ich powtarzalność oznaczała brak skuteczności — 10:1-4.

Natomiast przez jego pojedynczą ofiarę. Nie jestem w stanie pokazać wielkości tego. Syn Boży wykonał pracę konieczną do zbawienia swojego ludu na zawsze.

Ktoś słuchający tych wykładów, który próbuje być wystarczająco dobry, aby Bóg cię przyjął, proszę odwróć się od tego szaleństwa i zaufaj Synowi Bożemu, który kocha grzeszników takich jak ty i ja i oddał się za nas. Nie możemy zbawić samych siebie, ale Jezus może i zbawia każdego, kto przychodzi do niego z łaski Bożej przez wiarę w śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa. List do Hebrajczyków wychwala zbawczą moc krwi Chrystusa, jego gwałtowną, ofiarną śmierć.

12:24. Jezus, pośrednik nowego przymierza. Dochodzimy do tego, gdy przychodzimy do kościoła, do duchowej Góry Syjon.

Dochodzimy do pokropionej krwi, która mówi lepiej niż krew Abła. Rozdział 13, werset 12. Tak więc Jezus również cierpiał poza bramą, aby uświęcić ludzi przez swoją własną krew.

11:20. Przepraszam, 13:20. A Bóg pokoju, który wyprowadził z martwych naszego Pana Jezusa, wielkiego pasterza owiec, przez krew wiecznego przymierza, niech was wyposaży do pełnienia woli Bożej i tak dalej.

Nieustannie, List do Hebrajczyków wychwala ofiarę Chrystusa, pokazując jej wyższość nad tymi, które składali kapłani Aarona. 9:13 i 14. Bo jeśli krew kozłów i byków oraz pokropienie skalanych popiołem jałówki uświęcają dla oczyszczenia ciała, o ileż bardziej krew Chrystusa, który przez Ducha wiecznego ofiarował samego siebie bez skazy Bogu, oczyści nasze sumienia z martwych uczynków, abyśmy służyli Bogu żywemu? Raz jeszcze czytamy, że Chrystus ofiarował samego siebie Bogu.

Po raz kolejny dowiadujemy się o jego krwi zbawiającej, w tym przypadku oczyszczającej brudne sumienia. Po raz kolejny przypominamy sobie o jego bezgrzeszności, tym razem nie odnosząc się do jego charakteru jako kapłana, ale do jego ofiary, ponieważ ofiarował siebie bez skazy. Po raz pierwszy w Piśmie Świętym, List do Hebrajczyków naucza tutaj, że Chrystus poświęcił siebie przez wiecznego ducha.

To czyni jego ofiarę absolutną i ostateczną. Nie ma więcej. Bóg nie może żądać więcej. Bóg nie chce więcej. Dzieło Jezusa jest ostateczne. Jest doskonałe i jest skuteczne.

Ponieważ Chrystus pośredniczył w nowym przymierzu i wszedł do samego nieba, aby zapewnić sobie wieczne odkupienie, werset 12, ci, których Bóg wzywa do siebie przez ewangelię, cytuję, otrzymują obiecanie wieczne dziedzictwo, werset 15. Następne słowa są po prostu zdumiewające.

Cytat, ponieważ nastąpiła śmierć, cytuję, ponieważ nastąpiła śmierć, która odkupuje ich od wykroczeń popełnionych pod pierwszym przymierzem. Tutaj mam tekst, który wyraźnie mówi to, czego nauczałem wstępnie i ostrożnie, ponieważ jestem związany z Pismem Świętym jako systematyczny teolog, który chce być egzegetyczny. Mówi to.

Jak widzieliśmy, Bóg ustanowił system ofiarniczy Starego Testamentu, aby zapewnić przebaczenie i oczyszczenie dla swojego ludu, Izraela. A jednak niemożliwe jest, aby krew byków i kozłów zabrała grzechy, 10:4. Bóg przebaczył i oczyścił wierzących Izraelitów, którzy zaufali mu, że zrobi to, co obiecał poprzez ofiary ze zwierząt. Och, nie w sposób pobieżny.

Tak jak ktoś może przyjść do kościoła, słuchać ewangelii przez całe życie, nawet uczestniczyć w Wieczery Pańskiej i nie wierzyć prawdziwie. Możesz przechodzić przez ruchy z ofiarami i nie być zbawionym. Ale ci, którzy uwierzyli Bogu, zostali przebaczeni.

Ale te ofiary nie były ostateczną podstawą przebaczenia i oczyszczenia ludzi. Wyczekują, cytuję, Baranka Bożego, który gładzi grzech świata, Jana 1:29. Tak, czynili to w ukryciu i z daleka, ale mimo to Bóg uznał ich wiarę za ostateczną wiarę w Chrystusa. I to Chrystus, pośrednik nowego przymierza, poświęcił i odkupił świętych Starego Testamentu, cytuję, od wykroczeń popełnionych pod pierwszym przymierzem, Hebrajczyków 9:15. Oznacza to, że odkupieńcza ofiara Chrystusa nie tylko zbawia wszystkich, którzy przyjdą po nim i zaufają mu jako Panu i Zbawicielowi, ale także zbawia wszystkich, którzy przyszli przed nim i uwierzyli w ewangelię przekazywaną poprzez ofiary lub w jakikolwiek inny sposób dobry Pan to uczynił.

Genesis 3:15, Jezus uratował Adama i Ewę. Ach, jaki Zbawiciel. O'Brien dobrze to ujął: Odkupieńcza ofiara Chrystusa ma retrospektywne skutki i jest ważna dla wszystkich, którzy zaufali Bogu w kwestii odpuszczenia grzechów w starożytnym Izraelu.

Oto coś równie astronomicznego. Stary Testament obejmował śmierć, zamknięcie krwi zwierzęcej, aby przynieść przebaczenie, wersety 18 i 22. W rzeczywistości, po otrzymaniu 10 przykazań, Mojżesz zainaugurował przymierze słowami, cytuję, to jest krew przymierza, którą Bóg nakazał dla ciebie, zamknij cytat.

Werset 20, cytując Wyjścia 24:8, i poprzez składanie ofiar i pokrapianie krwią księgi przymierza, ludu przybytku i jego naczyń, jak czytamy, 9:19 do 21. Słowa wersetu 22 funkcjonowały jako aksjomat, który podsumowuje poprzednie idee i przechodzi do następnych: cytuję, rzeczywiście, pod prawem, prawie wszystko jest oczyszczane krwią, a bez przelania krwi nie ma odpuszczenia grzechów, blisko cytatu. Ofiarna krew była niezbędna pod starym przymierzem i tak samo jest w nowym przymierzu. Szokujące jest czytanie, oto werset 23, że same niebiańskie rzeczywistości potrzebowały oczyszczenia.

Co? Niebo potrzebuje oczyszczenia, niebo, w którym mieszka Bóg, potrzebuje oczyszczenia. Posłuchaj słów, cytatu, zatem konieczne było, aby kopie rzeczy niebieskich, to znaczy na ziemi w przybytku, zostały oczyszczone tymi obrzędami, ale same rzeczy niebieskie, to elipsa, zostały oczyszczone lepszymi ofiarami niż te, blisko cytatu, werset 23. W rzeczywistości jest tak szokujące, że ten werset wywołał wiele poglądów. Paul Ellingworth wymienia osiem z nich.

Ludzie nie mogą sobie z tym poradzić, to jest tak oburzające. List do Hebrajczyków przechodzi od mówienia o oczyszczeniu ziemskiego przybytku do oczyszczenia niebiańskich rzeczywistości, na które wskazywał przybytek. Muszę to powiedzieć sam: to dobre zdanie.

Żartuję, napisałem to i jest to dobre, jednakże. List do Hebrajczyków przechodzi od mówienia o oczyszczeniu ziemskiego przybytku do oczyszczenia niebiańskich rzeczywistości, na które wskazywał przybytek. Zanim skupię się na tym trudnym wersecie, muszę zrobić dwa wstępy.

Najpierw musimy przejrzeć pewne tło Starego Testamentu dotyczące skażającego wpływu grzechu Izraela z pomocą uczonego o imieniu J. Sklar. Pozwólcie mi przeczytać Księgę Kapłańską 16, wersety 15 i 16. Żeby było jasne, to zadośćuczynienie musiało zostać dokonane nie tylko za lud, nie tylko za kapłanów, nie tylko za Przybytek, nie tylko za ołtarz, ale za samo najświętsze miejsce. To jest dokładnie ten fragment. Księga Kapłańska 16 mówi o tym wszystkim. Księga Kapłańska 16:15.

Wtedy arcykapłan w dniu przebłagania zabije kozła ofiary za grzech, to jest za lud, i wniesie jego krew za zasłonę, i uczyni z jego krwią to samo, co uczynił z krwią cielca, i pokropi nią przebłagalnię i przed przebłagalnią. W ten sposób dokona przebłagania za miejsce święte.

Co? To jest święte miejsce. Nie potrzebuje zadośćuczynienia. Mojżesz mówi, że potrzebuje zadośćuczynienia przez Ducha Bożego.

Dlaczego? Tak więc dokona przebłagania za miejsce święte z powodu nieczystości ludu Izraela, ich przestępstw i wszystkich ich grzechów. I tak samo uczyni dla namiotu spotkania, który mieszka z nimi pośród ich nieczystości. Whoa.

Posłuchaj Jaya Sklara, który napisał kilka komentarzy do Księgi Kapłańskiej, a także rozprawę na temat starotestamentowych słów związanych z oczyszczeniem, oczyszczeniem i przebaczeniem. Cytat: Grzechy i nieczystości Izraelitów kalają nie tylko ich samych, ale także świątynię Pana. Uznał On za stosowne zamieszkać pośród nich.

I wiecie co? On cierpi z tego powodu, że tak powiem, ponieważ jego własne mieszkanie jest zbezczeszczone. Innymi słowy, jego lud to brudni grzesznicy, a Bóg wybiera zamieszkanie pośród nich. Pamiętam wizytę.

W Lancaster w Pensylwanii znajduje się replika tabernakulum, która jest naprawdę cudowna. I pewna droga mennonicka kobieta, wiedziałam, o czym mówi, oprowadziła nas. To było lata temu.

Próbowaliśmy odtworzyć wszystko w skali, wszystko oprócz zewnętrznego ogrodzenia. Użyliśmy żywopłotu. Wiecie, oni naprawdę nie mogli dostać skór morświnów.

Nie, chyba nie mogli. Ale jest na tej samej wysokości i tak dalej. I ona to przerobiła; było pięknie. I podoba mi się ta część. Tam, gdzie Stary Testament podaje liczbę lub numer, używamy go w naszych pomiarach. Gdzie nie podaje, szacujemy. I ona ci powie, że oni to szacują. Uwielbiam to. A te drogie panie mennonitki wykonały tę pracę na welonie z granatami i tym podobnymi rzeczami.

Było pięknie. Więc oto coś, czego nigdy nie zapomniałam. Powiedziała, cóż, jest wiele prawd, które są tu przekazywane, ale dwie duże.

Numer jeden, fakt, że Jahwe powiedziałby swojemu ludowi, aby zbudował przybytek pośród siebie, oznacza wielkie pragnienie Boga, aby zamieszkać pośród swojego ludu. Numer jeden. Numer dwa, ponieważ bariery są coraz większe, dobre słowo.

Zewnętrzne ogrodzenie. Różnica jest taka, że tylko arcykapłan mógł wejść do miejsca świętego. A potem do najświętszego miejsca.

Wszystkie te bariery, powiedziała. To oznacza, że po pierwsze, pragnie być ze swoim ludem, ale po drugie, są oni przepełnieni grzechem. On jest święty.

Nie mogą wtargnąć do jego obecności. On mieszka z nimi, ale muszą być, zbliżyć się do niego tylko w sposób, którego on sobie życzy. Nigdy o tym nie zapomniałem.

To jest piękne. I piękno tego, prawdopodobnie to widzisz, zakładam, że możesz to zobaczyć online, nie wchodząc tam. Lancaster, Pensylwania.

Replika. Pięknie wykonana. I prawdopodobnie możesz dziś uzyskać trochę dźwięku.

Grzechy i nieczystości Izraelitów, cytując Sklara, kalają nie tylko ich samych, ale także sanktuarium Pana. Stworzyło to poważny problem, ponieważ zbezczeszczenie domu króla było postrzegane jako akt zdrady, który miał zostać szybko ukarany. Pan był jednak królem odkupicielem Izraela.

Który zawsze pragnął trwać w społeczności przymierza ze swoim ludem. Dlatego zapewnił prawa tego dnia, dnia pojednania, Księga Kapłańska 23:27, aby dokonać, tam właśnie jest to słowo, te słowa są używane, dnia pojednania, aby dokonać pełnego pojednania za ich grzechy i nieczystość. W ten sposób usunął zagrożenie swojej sprawiedliwości i zapewnił Izraelitów, że mogą kontynuować społeczność przymierza z nim.

Zamknij cytaty. Po drugie, potrzebujemy tła ze Starego Testamentu. I wyraźnie mówi, że zadośćuczynienie zostało dokonane za najświętsze miejsce, prawda? Z powodu grzechów ludu.

Nieczystości ludu. Po drugie, autor chciałby, abyśmy pamiętali jego poprzednie słowa mówiące o Chrystusie. Hebrajczyków 8, 4 do 6. Gdyby zaś był na ziemi, nie byłby wcale kapłanem, ponieważ są kapłani, którzy składają dary według prawa .

Służą jako kopia i cień rzeczy niebieskich. Kiedy Mojżesz miał rozbić namiot, Bóg polecił mu, aby wszystko uczynił według wzoru, który mu pokazano na górze. Ale tak jak jest, Chrystus otrzymał służbę, która jest o tyle o wiele wspanialsza od starej, o ile lepsze jest przymierze, które pośredniczy, ponieważ jest ustanowione na lepszych obietnicach.

List do Hebrajczyków 8:4 do 6. Ten fragment ustanawia fundamentalną zasadę zrozumienia Listu do Hebrajczyków 9:23, 24, oczyszczenia niebiańskich rzeczywistości. Przybytek kapłana, a nawet jego wyposażenie, są ziemskimi kopiami i cieniami pierwotnych rzeczywistości, którymi są Chrystus i jego niebiańska liturgia. Jestem przekonany, że ujęcie Lane'a, Williama Lane'a, w jego wspaniałym dwutomowym komentarzu do Hebrajczyków tego tekstu jest poprawne.

Cytuję, a powinienem powiedzieć, że sam William Lane pochodzi z tradycji ormiańskiej i przypisuje drugiej połowie Listu do Hebrajczyków 6 stwierdzenie, że lud Boży jest bezpieczny, chociaż w niektórych fragmentach ostrzegawczych wskazuje, że uważa, że może odpaść. Z wielkim szacunkiem, z szacunkiem nie zgadzam się z tym wnioskiem, ale jego praca jako całość jest tak wartościowa. Lane powiedział, cytuję, dodatkowe stwierdzenie, że niebiańskie prototypy ziemskiego przybytku i jego kultysty wymagali oczyszczenia przez lepsze ofiary niż te, wyraźnie sugeruje, że niebiańskie sanktuarium również zostało zbezczeszczone przez grzech ludu.

Chociaż ta implikacja została odrzucona jako cytat, w cytacie, nonsens, jest ona zgodna z ramą koncepcyjną założoną przez autora w Hebrajczyków 9:1 do 18. Jego myślenie zostało ukształtowane przez lewicką koncepcję konieczności oczyszczenia ekspiacyjnego. Grzech jako skalenie jest zaraźliwy.

Jednostka przyjmuje swoją rolę we wspólnocie poprzez relacje społeczne i akty kultowe. W konsekwencji skutki jej skalania zanieczyszczają społeczeństwo. Porównaj Księgę Kapłańską 21:15, List do Hebrajczyków 12:15 i 16.

W konsekwencji skutki jej zbezczeszczenia zanieczyszczają społeczeństwo. Świątynia, w której Bóg spotykał się ze swoim ludem, na przykład, Księga Kapłańska 21:15, porównaj List do Hebrajczyków 12:15 i 16. Świątynia, w której Bóg spotykał się ze swoim ludem, przepraszam, Księga Kapłańska 16:16, 23, 21:33, Księga Liczb 19:20, a nawet nieożywione naczynia używane w kulcie.

Może warto tam zajrzeć. Przeczytałem List do Hebrajczyków 16:15 i 16. Ja, podobnie jak inni, unikałem tej interpretacji przez jakiś czas, uważając ją za niedorzeczną i niemożliwą.

Jestem uczciwym człowiekiem. Człowiekiem, który popełnia błędy, ale na szczęście potrafi naprawić niektóre ze swoich błędów. Niebo potrzebuje oczyszczenia, potrzebuje oczyszczenia.

Niebo potrzebowało oczyszczenia. Niebo potrzebowało oczyszczenia. Ale to jest dokładnie to, czego uczy List do Hebrajczyków, wychwalając ofiarę naszego wielkiego arcykapłana.

Nawet jeśli grzechy Izraelitów zbezczeszczyły najświętsze miejsce w ziemskim sanktuarium Boga, należało za nie dokonać zadośćuczynienia. Ponadto, nasze grzechy zbezczeszczyły najświętsze miejsce w niebiańskim sanktuarium Boga, więc należało za nie dokonać zadośćuczynienia. Lepsze ofiary, liczba mnoga.

Liczba mnoga jest wyjaśniona przez grekę, atrakcyjność liczby mnogiej, więc dwie zabawki w wersecie 23a odnoszą się do jednorazowej ofiary Chrystusa. Tutaj Lane ponownie stwierdza, że skutki grzechu rozciągają się również na świat niebiański, co jest wnioskiem z solidarności, którą autor postrzega między ostateczną rzeczywistością w niebie a jej odbiciem na ziemi. Ponieważ skalenie wykracza poza jednostkę, by skazić społeczeństwo i ziemskich kultystów, zanieczyszcza również rzeczywistość niebiańską.

Pełna, doskonała i wystarczająca ofiara Chrystusa oczyściła niebiańską świątynię z nieczystości wynikającej z grzechów ludzi. Wyższa ofiara, której żądano, została zapewniona przez samoofiarowanie Chrystusa. Zamknij cytat.

Tę interpretację potwierdza werset 24, który definiuje rzeczy niebieskie z wersetu 23. Rzeczy niebieskie, które krew Chrystusa oczyściła dla Chrystusa, weszły w wersecie 24, nie do miejsc świętych uczynionych rękami, które są kopiami prawdziwych rzeczy, ale do samego nieba. Teraz, aby ukazać się w obecności Boga w naszym imieniu. Bliski cytat.

Rzeczy niebieskie są samym niebem. Nawet obecność Boga, ukrzyżowanego, zmartwychwstałego, wniebowstąpionego Chrystusa, ukazuje się tam w naszym imieniu.

Chwała Bogu za Jego cudowną łaskę. W następnej godzinie przyjrzymy się niektórym rzeczom i doprowadzimy je do końca, próbując połączyć wiele materiału, który studiowaliśmy podczas tych ostatnich wykładów.

To dr Robert Peterson w swoim nauczaniu o zbawczym dziele Chrystusa. To jest sesja 18, Obrazy dzieła Chrystusa, Część 4, Ofiarowany i Arcykapłan.